

GAZETA PRAHOVEI

ZIAR INDEPENDENT

prof. MIHAI APOSTOL

ABONAMENTUL:

Pe un an.

6 lei

Pe sease luni

3 "

Apare odată pe săptămână
SUB DIRECȚIUNEA UNUI COMITET
Administrator-Girant, Victor Bârsan

lucruri 2

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
Tipografia Bercovici
Ploiești, Strada M. Cogălniceanu

Situatia critică a Austriei

Ziarul «Petit Parisien» publică urmatoarele:

O știre curioasă a sosit eri în Paris: șeful statului-major austriac a comunicat Italiai că guvernul din Viena nu nutrește nici o intenție agresivă față de dânsa. Această formă de comunicare pare cel puțin curioasă în înțelesul ei. Nu e normal ca un șef de stat-major să se substitue diplomației și e și mai anormal ca un stat să asigure pe alt stat mai cu seamă pe un stat aliat, de intențiile sale pașnice fără ca vreo întrebare oarecare să-i fi fost pusă în această privință.

„E posibil ca Italia, față cu măriile pregătiri militare îngădăite în ultimele timpuri în Trentino, să fi cerut asigurări și explicații vecinei sale de la nord și că nota generalului Conrad de Hoetzendorf să fi răspuns acestei întrebări. O astfel de întrebare ar indica de la sine o gravă tensiune în raporturile celor două state. Dar această ipoteză nu e cea mai plausibilă. Noi nu am fi ignorat pasul facut de Italia, dacă cumva s-ar fi produs și ziarele peninsulei ar fi lasat să se întrezărească o oarecare animozitate împotriva cabinetului din Viena. Șeful statului major austriac a facut aceia ce i se atribue spre a provoca un răspuns satisfăcător din partea Italiai și a obține o obligație de la cabinetul din Roma.

„Neutralitatea mereu prelungită arată sau lasă să transpire temeri foarte de neînțeleș și tocmai aceste temeri au hotărât pe statul major austriac să facă o comunicare cu atât mai surprinzătoare cu cât a fost publică.

„Noi știm acum, în virtutea unei dovezi oficiale, că Austria nu se încredează în Italia și că se teme de intrarea ei în acțiune.

„In clipă în care ea își retrage trupele din Serbia după o înfrângere de netăgăduit și când corporile ei de armată se retrag din Galia în fața presiunii ruse, ea își înmulțește forțificările din Tirol.

„Acea ce e o preocupă în actuala criză și apăsa asupra ei mai tare ca asupra ori căruia alt stat, e soarta provinciilor ei de la sud, turburate de un timp încoace căni de italieni, când de slavi, și care s-ar susține cu siguranță de sub dominația ei dacă odată cu flota franceză ce se află la Cattaro și cu flota engleză din față Triestului, Italia s-ar hotără să realizeze idealul ei național, ocupând Trentino.

„Evenimentele — conchide „Le Petit Parisien” — devin din ce în ce mai amenințătoare pentru alianța austro-germană”.

Scriitorul

Eugeniu Guga mort pe câmpul de luptă

D. Zaharia Bârsan, artist societar al Teatrului național, a primit o scrisoare din Transilvania prin care i se comunică, între altele, că scriitorul Eugeniu Guga, fratele poetului Octavian Guga, a murit pe câmpul de luptă în Galia, în timpul unui atac între armatele austriace și rusești.

Poetul Soricu, sosit eri din Brașov, povestește că într-o convorbire cu d. Tiberiu Brediceanu, directorul filialei băncii „Albina” din Brașov, acesta i-a comunicat de asemenei pierderea lui Eugeniu Guga.

Omagiile Franței pentru Belgia

Fiarul „Le Matin” cu data de 24 August, publică un comunicat oficial cu titlu de mai jos:

„Fraților noștri belgieni! Dacă acum trei săptămâni ni s-ar fi spus în prima Dumînica, la declararea războiului când Franța aștepta încă deciziunea din Londra, când nu era încă sigura, ea va avea lângă ea flota și armata Angliei, dacă ni s-ar fi spus că după 22 de zile, vom fi putut termina toate preparativele noastre și că pe întregul front, teritoriul național va fi aproape curat de vrăjmași cine ar fi crezut?

Oh, cunoaștem prețul cu care a fost cumpărată siguranța noastră din prezent! Știm cine sunt cei cari au muncit pentru ea. Trupele noastre și-au facut datoria, dar eroica națione belgiana și-a facut mai mult decât datoria.

Da trebuia să apere neutralitatea sa și pentru ea și pentru noi. Asăptam mult dela curagiul și totalitatea ei.

Dar ea a intrecu cu mult toate așteptările noastre; ea prin opunerea ei îndărjita, ne-a dat timp să mobilizam, să concentrăm, să debarce aliații noștri în porturile noastre, să ajungă pe frontul de luptă și să putem organiza sistematic pregătirea acestui război în comun; piepturile belgiene au fost primile noastre metereze; națiunea belgiana întreaga dându-și sângele, teritoriul, capitala sa, a facut ca liejul și Anversul să devină în istorie sinonime cu Thermopyles și cu Marathon!

Frații belgieni, noi acum șaizeci și trei ani, v'âm adus independență; voi ne plătiți datoria voastră însușit; niciodată sunți și sunți fișorii noștri, de alungul secolilor, nu vor putea avea pentru voi destulă recunoștință și dragoste”.

Postul lui Păcală

Stând de vorbă cu Păcală Baba zice:

— Fătul meu,
• Multă răbdă Dumnezeu!
• Uit-te patru-zeci de zile,
• Lucru chiar de ne gândit
• Hristoșelul, maicii, bietul
• El pe toate le-a postit,
• Si-a postit, postit, răbdat,
• Caci din patru-zeci de zile
• Nici într'una n'a mâncat!

— Ei, așa! Păcală zice,
• Parcă i lăcru așa de greu!
• Dacă voi, postesc și eu.
— Cum? Nu-i greu, atâtea zile
• Nici într'una, nici de fel
• Sa nu iai nimic în gură?!...
— Da, da, da, respunde el.

— Ce spui, măi? Vorbești cu oamenii
• Ori spui pasme la copii?
• Tu găndești la violență,
• Dar de-ar fi să te păzească?
• Mă puteți păzi cu toții:
• Nici privesc mâncarea ziuă,
• Eu mânânc în vremea nopții.

Gelozia cânelui.

Un iubitor de animale spune următoarea poveste duioasă, care arată și ea, că de fapt animalele înțeleg și simt și ele, într-o măsură destul de vadită și pentru om.

Sunt de atunci vreo patru ani, spune povestitorul. Aveam în curte un câne mare și frumos care sămână mult cu un dog, cânele zavod cu botul mare. Era îngrijit foarte bine și totdeauna chemam un bărbier să-l tundă, ca să fie mai puțin năcajăit de pureci. Eu îl iubeam foarte mult și unde mergeam, el trebuia să vio după mine. Mai tot timpul când erau liber, mă ocupam numai de el, alintându-l și dresându-l la fel și fel de luceruri. Il învățasem în cele din urmă, să prindă puji de găină cari se căpau, fără să le pricinuiască cel mai mic rău, — fiindcă avea o șicură deosebită, ca și pentru prinșul broaștelor! Mi-eră așa de drag cânele acesta, încât credeam, că niciodată nu voi putea să mă mai despart de el.

El era acum în marea fericirei și eu îl iubeam și-l rasfătam mult. Dar îată ce se întâmplă.

Intr-o zi — aproape pe neașteptate — veni un unchiu al meu, care este ofițer de marină, pe un vapor român. Venea dintr-o cale făcută la Smirna și aducea cu dânsul două pisici foarte frumoase de India, care semănau perfect cu puji de tigru și pe care le cumpărase destul de scump dela un negru. Spre bucuria mea, și după rugămintile mele, una din aceste pisici ne fu dăruită nouă.

Din acea zi, drapostea mea pentru câne scăzu, în schimb însă, iubeam pisica și jineam la ea după cum vrednică. Acum, de câte ori o vedeam pe Cato, — căci așa o

chemă pe tigresă, — o chemam pe nume și ea se învățase atât de repede cu mine, că din câteva sărituri era la mine și se urcă pe umărul meu. În acest timp, cânele mă plătisea oarecum și pentru el nu mai găseam un minut ca să-l mai mânge. Bietul câne! Parcă știa el că toată această schimbare nu vine de căd din partea pisicei. Parcă știa, că ea e vina, căci de câte ori o vedea sări să o înșeafce.

De câte ori mă vedeau cu pisica în curte, începea să latre tare și să mărajea tăvălindu-se la picioarele mele. Daca vedea că eu nici nu-l bag în sacă, atunci începea să sără pe mine și cu gura mă trăgea nervor de haine, până când fugeam în casă, ca să scap de el. Ajunsese foarte năcajăit din pricina aceasta și într-o zi, când mă văzu din nou cu Cato în brațe, îmi rupse haina pe deaintregul.

De atunci am început uneori să-l pișc cu nuiua, căci ajunsese gelos la culme și era cel mai mare dușman al bietei pisici.

Intr-o zi o prinse la un colț și voia să-și razbune pe ea și să-și verse tot focul și numai lătrăturile lui amestecate cu strigătul de ajutor al pisicei, mă făcuse să intervin la timp și să-l despărț, căci astfel s-ar fi încins o luptă, în care nu se știe cine ar fi eșit invingător. E drept că și frumoasa Cato era destul de mare și ageră, cum de altfel sunt toate pisicile asiatici.

De când cu această întâmplare, nu că l'am urât, dar nu mi-a mai placut aproape deloc cânele. În cele din urmă slabise foarte mult și gelozia lui cea mare o vadea în toate chipurile posibile.

Intr-o zi după ameață eu plecase de acasă în ceva treburi, spunând servitorului să aibă grije de tigresa Cato. M'am întors aproape pe inserate, când servitorul mă întâmpină cu un aer, care da de bănuț. Îl întreb ce are să-mi spue? Si atunci cam cu teamă începe să baiguiască, că nu știe cum, dar Cato a murit. Rămase trăznit în loc, neștiind nici ce să mai întreb. În cele din urmă mă dus în parc, la locul unde zicea că a vazut pe biata pisică moartă și ne opriram în față unui boschet unde era o cursă pentru pisicile cari aveau obiceiul să ne viziteze pe fură. Mă zgudui gândul, că poate se prinse singură în cursă fiind atrasă de momeală. Dar părerea mi-o spulberai repede, căci întrând în boschet — nu putui să-mi opresc o lacrimă la vedereala celor întâmpilate. Sărmana Cato! Era moartă, cu ochii mari lucioși deschiși, iar imprejurul ei un lac de sânge, care provenea din niște rani teribile făcute pe tot corpul ei. O luptă teribilă avusese loc acolo, căci imprejur toate crengile erau rupte sau culcate, și pe jos era numai praf. Unghile pi-

sicei erau roșii de singe și găindin-
du-mă, că a fost omorâtă de vre-un
semen de-al ei, având o magulire ego-
istă, că dușmanul nu a scăpat teafar.
Să totuși eram nedumerit de această
moarte neînțeleasă. Pentru un mo-
ment mă liniști și pusei să se in-
groape acea frumusețe de pisică chiar
în acel loc. Avea o blană atât de
matăsoasă și frumos colorată, că nu
teai mai fi saturat privind-o.

Credeam totul trecut, când —
după cina acela servitor vine și mi-
spune că a chemat cânele să-si ia
porția și nu a primit nici un răs-
puns.

Imi luai lampa electrică și ince-
pui să-l cauți deocamdată în curtea
casei și aveam de gând să îl cau-
ți și în parc. Mă dusese la culcușul lui,
strigându-pe nume. Nu primii nici
un răspuns. Luminai înăuntru și
vai... eram căt pe aci să scap lampa
din mâna. Bietul căne! Soarta lui
mă lovise atât de crud și pe mine,
că recunoșteam acum, că facusem o
mare greșală purtându-mă astfel cu
el. Ce vojii să vă mai spun? Eră
fără viață plin de râni săngerărănde
pe tot trupul! Oh! Dar acum pri-
cepeam toată afacerea și nenorocirea
eră deplină. Imi dădeam bine seama
de cele ce se întâmplase. Cânele gă-
sise pisică în parc și gelozia lui cea
mare dictându-i ce trebuia să facă,
să repezit la ea și după o luptă ter-
ribilă pe viață și pe moarte, a eșit
învingător.

Ducându-se apoi până la locuința
lui și-a dat sufletul.

Iată deci cum până și un animal
se face ucigaș din gelozie.

Prim-Președinte al Trib. Prahova S. I.

Comisia pentru regularea și con-
solidarea drepturilor de concesiuni pe-
trolifere din jud. Prahova.

PUBLICAȚIUNE

D-lui Radu Cămpăeanu din com. Băi-
coi cu petiția înreg. la No. 27665/914 a
cerut consolidarea dreptului său de con-
cesiune și exploatare ce are asupra a
17 parcele terenuri petrolifere situate în
comuna Băicoi județul Prahova, luate în
concesie cu actele și de la persoanele următoare.

1) Cu actul aut. 3258 trans. special No.
2625/913, de la Smaranda G. D.
Stănescu cu soțul, Ecaterina I. C. M.
Jilăveanu cu soțul, Maria C. Moisescu
cu soțul, Lina Bănică Bunea cu soțul și
Ana I. Dobroiu un teren de 3630 mp.
în sat. plan 1 vecin cu Mitu Badea
Trifan, Ghiță Enache Cură Vale, șoseaua
Ionă L. Spătaru și moștenitorii def. G.
Cocoră.

Cu actul aut. 3917 trans. special No.
3060/913, de la Chostache G. Popa 3
parcele anume.

2) Una de 5640 mp. „la ferbători,”
plan 2 vecin cu Stan Ciurea, Samoilă
Jipa și drumurile de plan.

3) Altă de 6120 mp. „în izlaz,” plan
3 vecin cu Vasile Cămpăeanu, Gheorghe
Vararu și drumurile planului.

4) Altă de 4800 mp. „la tufeni,” plan
4 vecin cu Nedelcu Cură Vale, Enache
Petrisor, drumul planului și șoseaua.

5) Cu actul aut. 3916 transcris spe-
cial 3059/913 de la Radu Cămpăeanu un
teren de 7200 mp. „la Fierbători,” plan
5 vecin cu Diaconu R. Mărcineanu, Luce-
sandra Ionăță Geantă cu soțul și dru-
murile de plan.

Cu actul aut. 3972 transcris special
3197/913 de la Ghiță C. Nistor, două
parcele anume.

6) Una de 6900 mp. „în izlaz,” plan 6
vecin cu Ion N. Irimă, Gg. Anghelache
și drumurile planului.

7) Altă de 5200 mp. „la Izlaz,” plan
7 vecin cu Gg. R. Feleor, Diaconu I. M.
Nicolae și drumurile planului.

Cu actul aut. 3918 trans. special 3061/913, de la Maria G. N. și Silvianu cu soț
și Stancu C. Jianu cu soț 2 parcele.

8) Una de 5000 mp. „la ferbători,”
plan 8 vecin cu Mihalache Burica, Tosa-
der Băicoianu și drumurile de plan.

9) Altă de 4500 mp. „la ogradă,” plan
9 vecin cu Narcisa N. G. Geantă, Io-

nă I. Spătaru, drumul planului și so-
seaua.

10) Cu actul aut. 5640 trans. special
6315/913, de la Ionăță Ilie Bunea un te-
ren de 2996 mp. „la ferbători,” plan 10
vecin cu Ionăță Oprea A. Cămpăeanu,
Gg. I. Zaharia și drumurile planului.

Cu același act de la Gheorghe I. Za-
haria, cinci parcele anume.

11) una de 1498 mp. „la ferbători,”
plan 11 vecin cu Ionăță I. Bunea, Mitu
Ilie Bunea și drumurile planului.

12) Altă de 6567 mp. „la izlaz,” plan
12 vecin cu Ionăță Bunea, Mitu I. Bu-
nea și drumul planului.

13) Alta de 7560 mp. „la izlaz,” plan
13 vecin cu Ghiță M. Nicorescu, Mihai
Hădăru și drumurile planului.

14) Alta de 5100 mp. „la izlaz,” plan
14 vecin cu Ionăță I. Bunea, Gg. G. Bu-
nea și drumurile planului.

15) Alta de 5250 mp. „la izlaz,” plan
15 vecin cu Silviu G. Dinu Florea,
Mia N. Potecă și drumurile planului.

16) Cu actul aut. 2726 transcris spe-
cial 1489/914, de la Leanca G. Smoleanu
cu soțu, Gg. I. Marinescu și Paraschiva
Marinescu, 2 parcele, una de 1 hect.
3800 mp. „la ferbători,” plan 16 vecin
cu Ghiță S. Gogonea, Joia M. C. Sto-
ian cu soțu și drumurile planului.

17) Alta de 6000 mp. „la Izlaz,” plan
17 vecin cu Ghiță Jianu, Ionăță Voinea
și drumurile planului.

S'a fixat ziua de 19 Septembrie 1914
ora 10 a. m. pentru efectuarea cerce-
tării în localitate.

Sunt vestiți toți aceia care ar pretinde
că au veri un fel de drept asupra aces-
tor terenuri și/și formuleze pretențiile lor
prin petiții adresate Tribunalului
cu cel puțin 3 zile libere înainte de ter-
menul fixat, iar proprietarii pot face
contestație chiar în ziua cercetării în
localitate.

Prim-Președinte, N. D. Hariton
Grefier, G. S. Dumitrescu
No. 50336 1914 August

Dos. 4017/914.

Comisariatul de poliție Circ. 3
Ploiești
PUBLICAȚIUNE

Conform adresei cu No. 15976/914 a
d-lui jude ocolul 2 Ploiești, s'a fixat ziua
de 6 Septembrie 1914, pentru vânzarea
prin licitație publică, a averyi mobile
a d-lui Dumitru M. Ivan din Ploiești strada
Areni 10, urmărîtă prin procesul verbal
din 28 Iunie 1914 pentru despăgubirea
Băncii Prahova, după cum urmează:
1) una vacă la păr bălană cu vițel mic,
2) un butoiu de stejar plin cu rachiul
de drojdie ca 20 Deca, 3) Trei zăcători
de brad legate cu cercuri de fier având
 fiecare capacitate ca 100 Deca cu ac-
cesoriile lor și 4) un motor slabil pen-
tru fabricat rachiul, cu accesoriile lui.

Sunt rugați D-ni amatori a se pre-
senta în ziua sus arătată de la ora 9 1/2
dimineață în sus, în piață unirii din a-
cest oraș, sau la domiciliul debitorului
strada Areni 10 unde se va efectua vân-
zarea.

Comisar, (nedescifrabil).
No. 6278 1914 August 29.

Comisariatul de poliție circ. 3-a
Ploiești
PUBLICAȚIUNE

Conform adresei cu No. 15975/914, a
d-lui jude ocolul 2 Ploiești, s'a fixat ziua
de 6 Septembrie 1914 pentru vânzarea
prin licitație publică a averyi mobile
a d-lui Stefan Alexandrescu din Ploiești
strada Artele 4, urmărîtă prin procesul
verbal din 28 Iunie 1914, pentru despă-
gubirea Băncii Prahova după cum ur-
mează: 1) un scriu de lemn de tei cu
4 sertare, 2) un garderob de tei cu 2
uși și cutie, 3) una planină 7 Subite văp-
sita negru și 4) una canapea, 2 fotoli,
și 6 scaune toate căptușite cu plus roșu,
negru și alte culori.

Sunt rugați D-ni amatori a se prese-
nta în ziua sus arătată de la ora 9 1/2
dimineață în sus, în piață unirii din a-
cest oraș, unde se va efectua vânzarea.

Comisar, (nedescifrabil).
No. 6278, 1914 August 29.

George Tomescu

AVOCAT

Str. Ștefan cel Mare 12.

Vizitați cu incredere
MAGAZINUL

de CURELĂRIE

al-d-lui

ICAN P. STROESCU

Piața Legumelor, via-a-vis de brașovia
Nicolae Brătu, care vine mai refi-
tin ca ori unde.

Asemenea posedă și un Atelier spe-
cial de curelărie unde primește ori-
ce reparații de această branșă.

Vizitați Atelierul de Fotografie

«Foto-Electric» al D-lui Arpad

Kun succesorul lui A. Brand str.
M. Cogălniceanu 16, (lângă Poim-
pieri), care lucrează pe ori-ce tim-
ploae, nor sau ninsoare atât ziua
cât și noaptea la ori-ce ora.

Execuță fotografii ori ce mărime
și în culori.

Fotografii pentru abonamente
C. F. R. se pot obține în 24 ore.

In fie care seară noui
reprezentării de Cine-
matorgraf la Berăria

CARU CU BERE

Doctorul GRIGORE AVRAMESCU

Medic-șef al Spitalului Constantinescu

S'a mutat de la Sfântu Gheorghe a.c.

în str. Gheorghe Lazar

via-a-vis de Baia Municipală

Casele Sfetescu

ANGHEL NICULESCU

La «Şedină de aur»

Magasin și atelier de curelărie

Ploiești — Calea Câmpinei

MARTIN DUMITRU

Atelier de Lăcătușerie

Str. Lumini No. 26, Ploiești

Ioan Ștefănescu

ATELIER MECANIC și LĂCĂTUȘERIE

Fabricație de aparate pentru ars
păcură (măciuță lemnelor) la brutări.

Ploiești, Piața Cuză
și mare Atelier propriu, str. Bucegi

Fabrica de Cărămidă din Bucov

Damian D. Cristu

STR. I. C. BRĂTIANU, NO. 2 PLOIEȘTI

Esecuță cărămidă prima calitate cu prețuri reduse

Bacănia la „CÂINELE NEGRU”

GHEORGHIU & DUMITRESCU

Ploiești, Calea Câmpinei No. 10

Deschizându-se din nou, anunță pe
Onor. Public că este asortată ce toate
articolele de Coloniale, Delicatesse,
Pastră fainoase, Băuturi streine și
indigene, precum și cele mai fine
Lichiori și Champagnă cu prețuri foarte
convenabile.

Serviciul prompt și conștincios.

Vizitare En gros și En détail

Savu J. Jilescu

Magasin și atelier de curelărie

La „Cai înaintași”

Ploiești, Calea Câmpinei

Prima Președinte al Tribunalului

Prahova secția I

PUBLICAȚIUNE

Conform ordonanței noastre Nr.
6663 din 4 Iunie 1914, prin care
se constată că d-lui A. Cara-Thasse,
fost șef de Portărei și Portărel, pe
lângă acest Tribunal, a fost descăr-
cat de șeful Portăreilor de depozi-
tul și actele cu care fusese înșăr-
nat și în baza art. 14 din regula-
mentul de Administrație publică
pentru serviciul Portăreilor Tribunalelor.

Se publică despre aceasta și se
invită toți aceia care ar avea veri
o pretenție a se opune la libera-
rea garanției fostului Portărel A.
Cara-Thasse, ca în termen de trei
luni de la publicarea acesteia, și să-și
reclame drepturile lor, caci în contrar
nu li se vor mai ține în seama
și garanția se va restitu.

Prim-Președinte, Hariton.

Grefier, Nedescifrabil.

No. 52128. 1914 Iunie 7.

Noul Magasin de Curelărie

La „Calul de Aur”

AL. TOMESCU